

KONGRESY, SYMPOZJA I KONFERENCJE

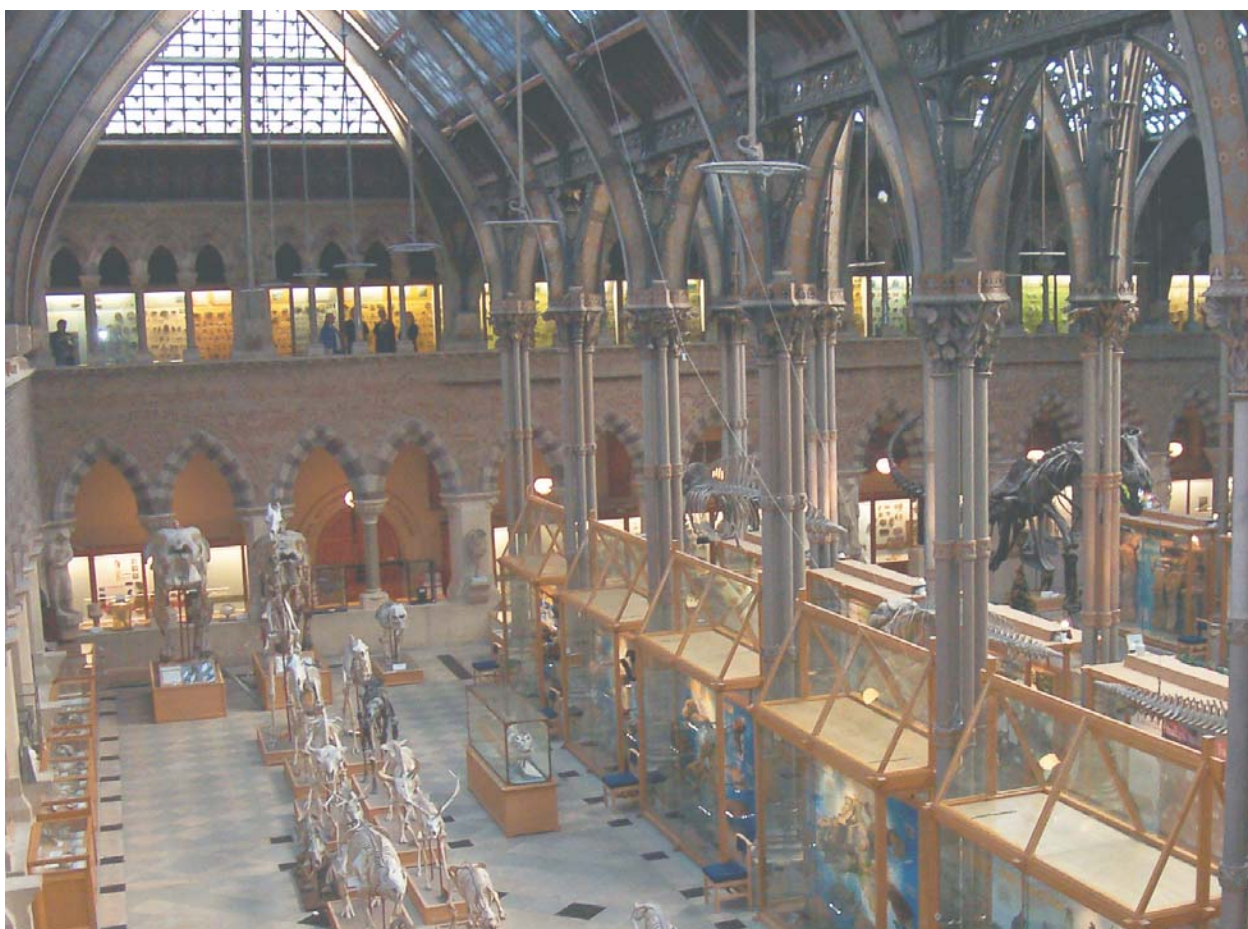
49. Doroczne Spotkanie Stowarzyszenia Paleontologicznego Oksford, W. Brytania, 18–21.12.2005

Tradycją angielskiego stowarzyszenia paleontologicznego (Palaeontological Association) są coroczne spotkania konferencyjne, odbywające się w grudniu każdego roku, na kilka dni przed świętami Bożego Narodzenia.

W 2005 r. konferencja odbyła się w dniach 18–21.12 w Oksfordzie, pod auspicjami Uniwersyteckiego Muzeum Historii Naturalnej oraz Wydziału Nauk o Ziemi Uniwersytetu Oksfordzkiego, a jej organizatorem był dr Derek Siveter. Zarejestrowało się 284 uczestników — z Argentyny, Belgii, Danii, Egiptu, Estonii, Francji, Holandii, Kanady, Niemiec, Norwegii, Rosji, Stanów Zjednoczonych, Szwajcarii, Szwecji, Włoch i W. Brytanii. Polska reprezentowana była przez autorów niniejszego sprawozdania, którzy przedstawili poster pt. *Tafonomia masowego nagromadzenia artykułowanych węzowideł z wapienia muszlowego (trias środkowy) Polski*. Wszystkie sesje referatowe oraz prezentacje posterów odbywały się w gmachu muzeum (ryc. 1 i 2).

Ryc. 1. Gmach Uniwersyteckiego Muzeum Historii Naturalnej w Oksfordzie. Obie fot. M Zatoń

Ryc. 2. Główna sala muzeum (dolna galeria), wypełniona szkieletami kręgowców

Pierwszy dzień sesji w całości poświęcony był tematyce ediakarańskiej. W tym dniu naukowcy z Anglii (Martin Brasier), Kanady (Guy Narbonne) i Stanów Zjednoczo-

nych (Dan Condon, Douglas Erwin, Shuhai Xiao i Mary Droser) wygłosili sześć referatów. Uczestnicy konferencji mieli możliwość zapoznania się z najnowszymi doniesie-

niami dotyczącymi datowania osadów ediakarańskich i zdarzeń biotycznych (Dan Condon), a także wczesnej ewolucji zwierząt oraz ich radiacji, której nadrzędnym czynnikiem mogło być powstanie nowych ekoprzestrzeni i nowych nisz ekologicznych (Douglas Erwin). Guy Narbonne zaprezentował najstarsze (575–560 Ma) organizmy ediakarańskie z Mistaken Point we wschodniej Nowej Fundlandii, wykazując, że rangeomorfy (*Charnia*, *Charniodiscus*) były grupą wczesnych zwierząt, osadzoną pomiędzy gąbkami a parzydełkowcami, i zupełnie nie spokrewnioną z żadną inną grupą fanerozoicznych czy współczesnych organizmów. Shuhai Xiao omówił tafonomiczne aspekty doskonale zachowanych mikroorganizmów (akantomorficzne akritarchy, glony, grzyby czy embriony tkankowców) z chińskiej formacji Doushantuo. Z wykładu Mary Droser uczestnicy konferencji dowiedzieli się, że skamieniałości śladowe z południowej Australii nie stanowiły znaczącej części ekosystemu ediakarańskiego, gdyż reprezentowane są one przez jeden tylko typ morfologiczny. Martin Brasier natomiast, wykorzystując wyrafinowane metody laserowego skaningu trójwymiarowego wysokiej rozdzielczości, wykazał, że z punktu widzenia ontogenezy, takie organizmy jak *Charnia* czy *Charniodiscus*, chociaż zewnętrznie bardzo podobne do koralowców z grupy piórówek (Pennatulacea), nie są z nimi w żaden sposób spokrewnione.

Pozostałych 48 referatów oraz 58 posterów poświęconych było różnorodnym aspektom paleobiologii i stratygrafii. Zdecydowana większość tematów dotyczyła problemów

ery paleozoicznej. Wiele referatów dotyczyło wyjątkowego stanu zachowania skamieniałości. Najbardziej ciekawe i spektakularne przykłady zostały przedstawione przez Charlesa Wellmana i zespół (zachowane *in situ* spory w czertach z Rhynie), Marię McNamara i zespół (doskonale zachowana substancja organiczna szpiku kostnego u mioceńskich żab i salamander) czy Une Farrell i Dereka Briggsa (pirytyzacja miękkich tkanek u środkowodewońskich wieloszczetów). W kilku prezentacjach poruszono problematykę zastosowania nowoczesnych i nieinwazyjnych metod, takich jak tomografia komputerowa promieniowania synchrotronowego czy tomografii neutronowej, dostarczających bardzo dokładnych danych morfologicznych i anatomicznych badanych obiektów paleontologicznych. Rezultaty uzyskane za pomocą tego typu metod (Neil Gostling i zespół — ediakarańskie i kambryjskie embriony; Rosemary Stephens i zespół — flora eoceńska Antarktydy) były wręcz oszałamiające.

Tegoroczne przemówienie, podczas którego nie zabrakło humorystycznych akcentów, wygłosił drugiego dnia konferencji Jim Kennedy — *William Buckland i wzejście paleoekologii*, po którym odbyło się krótkie spotkanie przy lampce wina, sponsorowane przez wydawnictwo *Blackwell*, a następnie uroczysta kolacja w wiktoriańskich klimatach Christ Church College. W ostatnim dniu odbyła się pokonferencyjna wycieczka po utworach jury (górnny bajos–dolny baton) i kredy (apt) okolic hrabstwa Oksfordshire i Gloucestershire.

Michał Zatoń & Mariusz A. Salamon